

Co je staré, pominulo, hle, je tu nové

2 Korintským 5:17 Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré, pominulo, hle, je tu nové!

Ježíš Kristus vstoupil do fyzického světa jako Spasitel, osvoboditel, zachránce, uzdravovatel a mnoho dalších činností bychom mohli jmenovat, které Pán vykonával.

Pán Ježíš rovněž naprosto změnil způsob služby Bohu i lidem. Starozákonní způsob byl založen na vybraných Božích lidech a prorocích, kteří byli obdařeni Božím duchem a ti předávali ostatním lidem závazné Boží zákony a nařízení. Byla vytvořena bohoslužba s kněžími, kteří měli přesné pokyny, jak mají probíhat takové bohoslužby včetně obětí za hřích. Symbolem této starozákonní bohoslužby byl chrám v Jeruzalémě. Nádherná budova se vším vybavením a výzdobou - jeden z divů světa. Boží přítomnost byla v této budově tak silná, že pokud někdo nepovolaný vstoupil do svatyně svatých, padl mrtev. Stačilo, aby se jen dotkl truhly smlouvy a byl Boží mocí zabit.

Když první učedníci šli s Ježíšem z chrámu, pak také obdivovali tuto stavbu, ale Ježíš jim řekl, aby neobdivovali tuto stavbu, že z této stavby v budoucnu nezůstane kámen na kameni.

Matouš 24:1 Když Ježíš vyšel z chrámu a odcházel odtud, přistoupili k němu učedníci a ukazovali mu chrámové stavby.

2 On však jim řekl: "Vidíte toto všechno? Amen, pravím vám, že tu nezůstane kámen na kameni, všechno bude rozmetáno."

Tímto zjevením Pán Ježíš naznačil svým učedníkům, že se chystá úplně jiný způsob duchovního vztahu mezi Bohem a člověkem. Nebude to jedno konkrétní místo, kde by se lidé mohli setkávat s Bohem. Bůh chtěl ukončit jedno období, ve kterém lidé mohli přistupovat k Bohu jen pomocí prostředníka v konkrétní budově. Tím prostředníkem byl Mojžíš a pak proroci a vybraní Boží služebníci. V Božím plánu bylo, aby se všichni věřící mohli setkávat s Bohem přímo a to vírou v Ježíše Krista. Ježíš je Syn Boží i Bůh. Bůh připravil možnost, aby každý, kdo uvěří v Ježíše Krista, mohl dostat stejného Ducha svatého, jakého měl Mojžíš, proroci a vybraní Boží muži a ženy ve staré smlouvě. Tím se i mění způsob bohoslužeb. Není založena na nějaké budově, ani na kněžském systému, nebo na určitém speciálním místě, ale je možné mít osobní vztah s Bohem a všude tam, kde se sejdou dva nebo tři věřící v Ježíše Krista.

Matouš 18:19 Opět vám pravím, shodnou-li se dva z vás na zemi v prosbě o jakoukoli věc, můj nebeský Otec jim to učiní.

20 Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich."

Ježíš mluvil se samařskou ženou a vysvětlil jí, že přichází doba, kdy lidé nebudou uctívat Boha na nějakém speciálním místě nebo ve speciální budově ani na nějaké "svaté hoře", ale v Duchu a v pravdě.

Jan 4:19 Žena mu řekla: "Pane, vidím, že jsi prorok.

20 Naši předkové uctívali Boha na této hoře, ale vy říkáte, že místo, na němž má být Bůh uctíván, je v Jeruzalémě!"

21 Ježíš jí odpoví: "Věř mi, ženo, že přichází hodina, kdy nebudete ctít Otce ani na této hoře ani v Jeruzalémě.

22 Vy uctíváte, co neznáte; my uctíváme, co známe, neboť spása je ze Židů.

23 Ale přichází hodina, ano již je tu, kdy ti, kteří Boha opravdově ctí, budou ho uctívat v Duchu a v pravdě. A Otec si přeje, aby ho lidé takto ctíli.

24 Bůh je Duch a ti, kdo ho uctívají, mají tak činit v Duchu a v pravdě."

Toto je novodobá bohoslužba. Uctívání Boha v Duchu a v pravdě kdekoliv, na jakémkoli místě, kde se sejdou dva nebo tři věřící v Ježíše Krista.

První učedníci pak začali sloužit Bohu mimo chrám (který byl později skutečně rozmetán), chodili do všech okolních měst a vesnic a všude zvěstovali evangelium Ježíše Krista. Vznikaly spontánně nové skupiny učedníků, na kterých byla Boží milost, vymítali demony, uzdravovali nemocné a hlásali, aby lidé činili pokání, že se přiblížilo Boží království.

Na začátku se silně projevovaly duchovní dary, skrze které Bůh působil divy a zázraky. Viz Skutky apoštolů.

Jenže po nějaké době věřící už nebyli tak nadšení z víry v Ježíše Krista a postupně ztráceli osobní kontakt s Pánem Ježíšem i s Duchem svatým.

Když lidé ztratí kontakt s Duchem svatým upadnou znovu do náboženství. Tak vzniklo novodobé náboženství pod hlavičkou křesťanských církví s různými názvy. Začaly se stavět po celém světě kostely a církevní budovy, obnovila se kněžská bohoslužba podobně jako ve staré smlouvě, ale s tím rozdílem, že se nevyučuje hlavně Starý zákon, ale Nový zákon.

Protože už je cca 2000 let vylit Duch svatý na věřící, tak se vytvořily i další církve s charismatickými vůdci, kteří kolem sebe soustřeďovali ty, kteří přijali křest ve vodě ponořením a kteří prožili křest v Duchu svatém. Vznikly i mega církve s několikatisícovými shromážděními věřících. Mnohé charismatické vůdce ani nenapadlo, že by měli vyučovat nové učedníky po vzoru první církve a spokojili se s tím, že jejich církve vyrostly do určité velikosti. Spíše se zajímali o to, jak mohou vylepšit své budovy novou výzdobou, novými technickými vymoženostmi. Lepší technikou, aparaturou, vizuální technikou. Z církví se staly kulturní instituce - moderní divadla s pěkným interiérem, s moderní hudbou ve chválách. Ti bohatší si mohli dovolit i zázemi v podobě nějakých společenských mimocírkevních aktivit. Vůbec nepostřehli, že se i oni dostali do náboženských rituálů podobným těm, které tak odsuzovali. Vytvořily se "modely", jak by takové novodobé moderní církve měly vypadat. Výsledkem těchto tzv. "moderních bohoslužeb" je, že většina věřících se nestali učedníky Ježíše Krista, ale jen pasivními konzumenty Božího slova a kázání na různé téma. Věřící ztratili mnohdy osobní vztah s Ježíšem Kristem a s Duchem svatým. Spoléhalo se na to, že veškerou duchovní práci zajistí "pomazaní Boží služebníci".

Byli odkázáni jen na to, co přednesou jejich vedoucí na shromážděních a nijak se do průběhu bohoslužeb nezapojovali nebo jim ani nebylo dovoleno se zapojovat.

Duchovní dary byly u řádových věřících opomíjeny a nebo během let úplně potlačeny.

V Bibli se dovíme o jaké dary se jedná.

1 Korintským 14:1 **Držte se lásky a usilujte o duchovní dary**, nejvíce o dar prorocké řeči.

2 *Vždyť kdo ve vytržení mluví jazyky, nemluví k lidem, nýbrž k Bohu, a nikdo mu nerozumí. Je puzen Duchem, ale to, co říká, zůstává tajemstvím.*

3 *Ten však, kdo má prorocký dar, mluví k lidem pro jejich duchovní užitek, napomenutí i povzbuzení.*

1 Korintským 12:7 Každému je dán zvláštní projev Ducha ke společnému prospěchu.

8 Jednomu je skrze Ducha dáno **slovo moudrosti**, druhému **slovo poznání** podle téhož Ducha,

9 někomu zase **víra** v témž Duchu, někomu **dar uzdravování** v jednom a témž Duchu,

10 někomu **působení mocných činů**, dalšímu zase **proroctví**, jinému **rozlišování duchů**, někomu dar **mluvit ve vytržení**, jinému **dar vykládat, co to znamená**.

11 *To všechno působí jeden a týž Duch, který uděluje každému zvláštní dar, jak sám chce.*

A také je řečeno, jak se mají tyto dary používat.

1 Korintským 14:26 *Co z toho plyne, bratří? Když se shromažďujete, jeden má žalm, druhý slovo naučení, jiný zjevení od Boha, ještě jiný promluví ve vytržení a další to vyloží. Všecko ať slouží společnému růstu.*

27 *Pokud jde o mluvení jazyky, ať promluví dva nebo tři, jeden po druhém, a někdo ať vykládá.*

28 *Kdyby neměli vykladače, ať ve shromáždění mlčí, každý ať mluví ve vytržení jen pro sebe a před Bohem.*

29 *Z proroků ať promluví dva neb tři a ostatní ať to posuzují.*

30 *Dostane-li se zjevení jinému ve shromáždění, necht' ten první umlkne.*

31 *Jeden po druhém můžete všichni prorocky promluvit, aby všichni byli poučeni a všichni také povzbuzeni.*

32 *Prorok přece ovládá svůj prorocký dar.*

V některých církvích ani nevědí, že nějaké takové dary se mohou ve shromáždění věřících projevat a používat ke společnému růstu.

Mnohé velké církve potlačily a znemožnily práci Ducha svatého, "zakonzervovaly se svým vlastním učením ve své vlastní církevní budově".

Když věřící neusilují o duchovní dary nebo je vůbec nepoužívají, pak upadnou do stereotypu a vytvoří si svoje vlastní náboženství. Už nechodí Duchem, ale žijí tělesně. Je to novodobé náboženství, které je velmi pohodlné, nevyžaduje žádné sebezapření, žádné nasazení, žádnou oběť, prostě nic co by přinášelo Pánu dobré ovoce a co by zastavilo šíření zla v zemi. Křesťané si zvykli na pohodlný život bez nasazení, bez sebezapření v modlitbě a půstu. Modlí se sice ale naprázdno, bez užitku. V mnohých modlitbách není žádná duchovní síla, protože mnoho křesťanů nežije v Boží přítomnosti, jen opakuje naučené fráze.

Jakub tento stav u věřících vyjadřuje takto:

Jakubův 4:2 Chcete mít, ale nemáte. Ubijíte a nevrážíte, ale ničeho nemůžete dosáhnout.

Sváříte se a bojujete - a nic nemáte, protože neprosíte.

3 *Prosíte sice, ale nedostáváte, protože prosíte nedobře: jde vám o vaše vášně.*

4 *Proradná stvoření! Což nevíte, že přátelství se světem je nepřátelství s Bohem? Kdo tedy chce být přítelem světa, stává se nepřítelem Božím.*

Církve se uzavřely do svého duchovního světa, ztratily potřebnou sůl a světlo, které by ukázalo lidem cestu k věčnému životu.

Jsou křesťané, kteří už víc jak 15 (i více let) věří a ještě nikoho nepřivedli k Bohu, nikoho nepokřtili ve vodě v Ježíšovo jméno, nikoho nepřivedli ke křtu v Duchu svatém, nikoho neuzdravili ve jménu Ježíše Krista. Přestaň být křesťanem a začni být učedníkem Ježíše Krista!

Ježíš Kristus přišel na svět, aby zachránil hříšníky, ne proto, aby vytvořil nějaké "nové křesťanské náboženství". Jak řekl ap. Pavel, že každému je dán zvláštní projev Ducha ke společnému prospěchu.

Každý má sloužit druhým lidem tím darem, který dostal od Pána.

1 Petrův 4:10 Každý ať slouží druhým tím darem milosti, který přijal; tak budete dobrými správci milosti Boží v její rozmanitosti.

11 *Kdo káže, ať zvěstuje slovo Boží. Kdo slouží, ať to činí ze síly, kterou dává Bůh - tak aby se všechno dělo k oslavě Boží skrze Ježíše Krista. Jemu buď sláva i moc na věky věků. Amen.*

Teď v době, kdy se všechno zastavilo k vůli covid-19, je velmi důležité rozpoznat, co je vůle Boží pro každého věřícího. Nespolehej na to, že se všechno vrátí do "starých kolejí".

Jeden věřící, který nechápal chození v Duchu svatém, mi kdysi řekl: "Dejte mi nějaké koleje a já po nich pojedou". Jenže Duch svatý nemá žádné koleje. Je jako vítr, vane kam chce.

Jan 3:8 Vítr vane kam chce, jeho zvuk slyšíš, ale nevíš, odkud přichází a kam směřuje. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha."

Nespoléhej na to, že se obnoví všechna shromáždění tak, jak byla před koronavirem. Mnoho věřících odpadne a nevrátí se do místních církví. Už teď některým věřícím vyhovují tzv. "bohoslužby" on-line, kdy mohou doma v pohodlí poslouchat nějakého kazatele. Toto je mrtvá víra a mrtvé křesťanství. A i když se obnoví veřejný život po potlačení virové nákazy covid-19, církve se neobnoví do původního stavu.

Bůh zatřese s každým, kdo je vlažným věřícím.

Zjevení Janovo 3:15 "Vím o tvých skutcích; nejsi studený ani horký. Kéž bys byl studený anebo horký!"

16 Ale že jsi vlažný, a nejsi horký ani studený, nesnesu tě v ústech.

17 Vždyť říkáš: Jsem bohat, mám všechno a nic už nepotřebuji! A nevíš, že jsi ubohý, bledý a nuzný, slepý a nahý.

18 Radím ti, abys u mne nakoupil zlata ohněm přečištěného, a tak zbohatl; a bílý šat, aby ses oblékl a nebylo vidět tvou nahotu; a mast k potřetí očí, abys prohlédl.

19 Já kárám a trestám ty, které miluji; vzpamatuj se tedy a číň pokání.

20 Hle, stojím před dveřmi a tluču; zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou.

21 Kdo zvítězí, tomu dám usednout se mnou na trůn, tak jako já jsem zvítězil a usedl s Otcem na jeho trůn.

22 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím."

Nežij minulostí a nevzpomínej nostalgicky, jaké to bylo pěkné, když se věřící mohli scházet ve velkých shromážděních, kde byla Boží přítomnost. Nežij stále posloucháním pořád dokola starých (i pomazaných vyučování) od významných Božích mužů a žen, kteří před 10 i více lety přinášeli Božímu lidu v té době Boží zjevení. Některá základní vyučování Božího slova jsou platná v každé době, ale žijeme v roce 2021 a Duch svatý není nostalgická osoba, která vzpomíná na staré dobré časy (žádné nebyly). Duch svatý zjevuje nové věci i dnes.

Bojujeme proti neviditelnému nepříteli. Aby se stal pro nás viditelný, musíme vstoupit do duchovního vidění, které dává Duch svatý dnes a pro tuto dobu a to skrze své dary, které dává každému, jak sám chce. Podmínkou je, že o tyto dary opravdu stojíš a chceš pracovat pro Boží království podle Jeho vůle.

"Co je staré, pominulo, hle, je tu nové".

Karel Jureček